

конкурентних переваг на ринку з урахуванням ризиків. Проте, в наукових дослідженнях проблеми визначення стратегій антикризового управління не знайшли достатнього відображення.

Розглядаючи різні підходи, до трактування поняття «стратегія», що базуються на факторах: конкурентних переваг, інноваціях, ресурсах, організаційній культурі, слід відзначити, що стратегія виступає одним з найбільш складних рішень, і саме вибір ефективної стратегії може стати запорукою успіху при виході підприємства із кризи, яка може виникнути на будь-якому етапі його життєвого циклу. В незалежності від виду кризи та глибини його протікання, за умови несприятливої ситуації на підприємстві в цілому, навіть короткострокова і локальна криза може призвести до серйозних наслідків.

На нашу думку, в умовах кризи стратегія розвитку підприємства займає головне місце в антикризовому управлінні, а зважаючи на високу ентропію зовнішнього середовища в сучасних умовах господарювання, вважаємо, що для ефективного функціонування будь-яка корпоративна стратегія повинна бути антикризовою, що стане запорукою запобігання виникнення криз та забезпечення стійкого розвитку.

Список літератури: 1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф; сокр. пер. с англ. / науч. ред. и авт. предисл. Л.Л. Евенко. – М.: Экономика, 1989. – 519 с. 2. Наливайко А. Теорія стратегій підприємства. Сучасний стан та перспективи розвитку : [Монографія] / А. Наливайко.– К.: КНЕУ, 2001.– 227 с. 3. Chandler A. Strategy and Structure: Chapters in the History of the American Industrial Enterprise / A. Chandler.– Cambridge, MA: MIT Press, 1962.– р. 13. 4. Портер Майкл Е. Стратегія конкуренції /Майкл Е.Портер;пер. з англ.– К. : Основи, 1997. – 390 с.

Д.Ю. Федорова, магістрант НТУ «ХПІ»

ЗНАЧЕННЯ ТА АНАЛІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова стійкість - поняття, для якого немає точного визначення, в той же час - це підсумковий показник, який характеризує фінансове становище

господарюючого суб'єкта в цілому, тому про важливість управління фінансовою стійкістю не доводиться сперечатися. Для успішного управління фінансовою стійкістю необхідно розробити підхід до визначення даного поняття і згідно з ним виробити способи оцінки та методи управління фінансовою стійкістю.[1]

Вітчизняні вчені присвятили дослідженню проблем та перспектив розвитку стратегічної стійкості чимало праць, серед них Кован С.Є., Базилінська О.Я., Арєф'єва О.В., Бараненко С.П., Зуб А.Т., Максимова Л.В. та ін.

Аналіз стійкості фінансового стану на ту або іншу дату дозволяє відповісти на запитання: наскільки правильно підприємство управляло фінансовими ресурсами протягом періоду, що передує цій даті. Важливо, щоб стан фінансових ресурсів відповідав вимогам ринку і відповідав потребам розвитку підприємства, оскільки недостатня фінансова стійкість може призвести до неплатоспроможності підприємства і відсутності у нього коштів для розвитку виробництва, а надлишкова - перешкоджати розвитку, обтяжуючи витрати підприємства зайвими запасами і резервами.[2]

Умовою життєдіяльності й основою стабільного стану будь-якого підприємства в ринковій економіці виступає його стратегічна стійкість, забезпечення якої є процесом досить складним та передбачає виконання певного алгоритму дій .

Реалізація алгоритмічної моделі механізму забезпечення стратегічної стійкості можлива за умови:

- збалансованості внутрішніх ресурсів підприємства;
- створення стабільної системи управління конкурентоспроможністю продукції на ринку;
- передбачення змін у бізнес-середовищі, які є потенційними загрозами (чи майбутніми можливостями);
- формування команди висококваліфікованих спеціалістів;
- зміцнення становища підприємства в галузі;
- чіткої взаємоузгодженості завдань і стратегічних цілей підприємства.[3]

Аналіз фінансової стійкості виходить з основної формули балансу, встановлює збалансованість показників активу і пасиву балансу, яка має наступний вигляд:

$$НА + ОА = ВК + ДК + КЗ,$$

де: НА – необоротні активи; ОА – оборотні активи; ВК – капітал і резерви підприємства, тобто власний капітал підприємства; ДК – довгострокові кредити і позики, взяті підприємством; КЗ – короткострокові кредити і позики, взяті підприємством.

Забезпечення стратегічної стійкості вимагає детального аналізу усіх функціональних сфер діяльності, оскільки лише фінансово, конкурентно та виробничо стійке підприємство може успішно функціонувати на ринку. Важливим з науково практичної точки зору є поєднання механізму забезпечення стратегічної стійкості з іншими управлінськими механізмами (забезпечення конкурентоспроможності, потенціалу тощо). Ці питання потребують поглибленого вивчення та являють собою перспективу подальших досліджень.[4]

Список літератури: 1. С.Є. Кован, Фінансова стійкість підприємства і її оцінка попередження його банкрутства, Журнал «Економічний аналіз: теорія і практика», 2009. №15(144). 2. О.Я.Базілінська Фінансовий аналіз: теорія та практика. Київ, 2009р.. 3. Ареф'єва О.В. Стратегічне забезпечення життєвого циклу підприємства, 2008. № 3 (81). 43-50с.. 4. Маслак О.І. Модель механізму забезпечення стратегічної стійкості машинобудівного підприємства, Маркетинг і менеджмент інновацій, 2011. №2, 189с.